

Утрото едва ни съживи отъ дълбокия и не-пробуденъ сънъ. Освежени, поободрени отъ преживѣното въ дѣдо Юрдановата кжща, из-пратени сърдечно като негови родни синове, ние поехме отново пжтя си на северъ. Мразовитиятъ февруарски вѣтъръ почна да пърли ушитѣ ни, но той бѣше безсиленъ да заглуши ясно отекващитѣ се стихове за „Севлиевското търговче“, чийто съдържателни слова ни караха да се доберемъ по-скоро до кърмата на Караджата — Тулча...